

Op jacht

Plotsklaps staat boswachter Henk op de rem. Door het veld loopt een roodbruine vos met een lange staart. Op jacht naar muizen en konijnen. Voorzichtig stappen ze uit. Voorovergebogen sluipen ze naar het roofdier. Tussen de spleten van een hek kijken ze naar hem. De boswachter maakt een vreemd geluid. "Daarmee kun je de vos lokken," fluistert hij. Maar het helpt niet. Het beest is verdwenen. "De wind staat zijn kant op. Hij ruikt ons."

Struikrovers

Ze komen bij een zandvlakte. Door de wind verstuift het zand en komen boomwortels bloot te liggen. Soms wel een meter hoog. Emma en Valentijn kijken met verbazing om zich heen. Ze kunnen zich niet voorstellen dat heel lang geleden hier nog bomen en planten stonden. In de middeleeuwen begonnen mensen met het kappen van de bomen. Ze hadden hout nodig. Ook brandden ze het gebied af. Daardoor verdween de vruchtbare bovenlaag en kwam de zandlaag tevoorschijn. Vroeger was het woestijngebied nog veel groter. Van Ede tot Apeldoorn – wel 40 kilometer – groeide er bijna niets. En veilig was het er ook niet. Er lagen altijd wel struikrovers op de loer. Of je verdwaalde door een zandstorm en kwam door uitputting om het leven.

Rimboe

De auto hobbelt verder door een dichte rimboe. De takken zwiepen tegen de ramen en de regen valt neer. "Kijk daar!" roept de boswachter. Tussen de bomen staan twee bruine reeën. Ze vallen nauwelijks op. "Moeder met kind," zegt Ruseler. Emma en Valentijn raken niet uitgekeken. Het kalfje dartelt achter moeder aan. "Hij heeft net als Bambi witte vlekken. Dat zijn schutkleuren. Als hij in het bos ligt, valt hij nauwelijks op. Na anderhalve maand verdwijnen de witte vlekken, want dan kan het reetje achter zijn moeder aanrennen als er gevaar dreigt."

De Hoge Veluwe

De Hoge Veluwe ligt in het midden van Nederland. Het park bestaat uit 5.500 hectare natuurgebied. Dat zijn wel 10.000 voetbalvelden. Er leven korhoenders edelherten, reeën, wilde zwijnen, vossen en moeflons (wilde schapen), maar ook ringslangen, adders en hagedissen. En natuurlijk heel veel soorten vogels en insecten.

In België kun je deze dieren ook tegenkomen, in het natuurpark De Hoge Venen in de Ardennen. En je vindt er ook lynxen!

Je kunt het beste tegen de avond gaan. Wie weet zie jij vanaf de observatieplekken edelherten of een kudde moeflons!

Sporen

Overal zijn sporen van dieren te vinden.

Op de grond, maar ook in struiken en bomen.

De boswachter wijst naar een tak van een struik.

De schors is eraf. Een mannetjesree heeft zijn

gewei aan de tak geschuurd. Dat doet hij om

zijn gebied af te bakenen. "Hij kan er geen hek

omzetten, maar laat aan anderen zien dat hij hier

de baas is. Een ree doet dat om zijn voedsel te

verdedigen. Hij wil geen andere mannetjes in het

gebied, maar wel vrouwtjes om mee te paren."

"Zou hij ons ook aanvallen nu we in zijn gebied

zijn?" vraagt Valentijn. Maar boswachter Henk

zegt dat ze niet bang hoeven te zijn, want reeën

en edelherten vallen geen mensen aan. Ook niet

als je op hun terrein komt.

Als de kinderen afscheid nemen van de

boswachter, is de safari nog niet afgelopen. Op de

terugweg zien ze langs de weg een ree grazen en

iets verderop drie prachtige edelherten door een

wei rennen. Het is waar wat de boswachter zegt:

ze zijn dichterbij dan je denkt.

